

brije trikrat na mesec.

Brivec stane v Avstriji za vse leto 6 kron; zunaj Avstrije 8 kron. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravništvo se nahajata v ulici S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.

Našim.

Vi ste naši
Mi smo Vaši! —
Skupaj kál zalivamo:
V zemljo drago
Rodno blago;
Nikdar ne počivamo.

Mi smo Vaši
Vi ste naši!
Bratske meje naj ne bo! —
Trud, težava
Saj za prava
Naša — vse uči tako.

Vi ste naši
Mi smo Vaši! —
Komu za gromenje mar? —
Glej kak snuje
Vse in — čuje —
Le propasti zdaj nikár!

Mi smo Vaši
Vi ste naši! —
Bratksa roka temno noč:
V polju rodnem
Spet ugodnem
Bo pregnala — sloge moč! —

I. Z. Decoljub.

Zlata doba.

Kadar bodo države toliko denarja do-
ločevale za šole — kakor za vojake — te-
daj nastane zlata doba.

Bizmark moder mož.

Ta steber nemške države je nekaj rekel:
Na severnem Češkem se nahaja železarska
stranka, ki želi na vso silo združenje z Nemčijo.
Ali ti naši „bratci“ ne razumejo nemškega inte-
resa. In vsak nemški kancler bi moral te ljudi,
kadar bi hoteli k nam če treba s krvavimi
buticami, zopet zapoditi čez mejo. — (Oh joj
kaj poreče na to Wolf). Nemčija je zagvoz-
dena med Francijo in Rusijo, ki so vedno
pripravljeni polomiti nam kosti; zato potre-
bujemo mi prijazno Avstrijo, močno zdru-
ženo, da se ubranimo zahodnemu „petelinu“
in severnemu „medvedu“. Ta naša dobra
„boterca“ zamore biti le edino Avstrija.

Če bi tudi mi kedaj dobili onih 8 mi-
lijonov Nemcev, pa bi mogli „prenočiti“ tudi
nam na vse čase neprijaznih dvajset milijonov
Slovanov. — Ti bi nam bili taki kamen v
našem železcu, da bi jih ne mogli nikdar pre-
žvečiti. — Avstrija naj bode zvesta straža
Nemčiji, ona naj nas ovarje nevarnega slo-
vanskega potopa.

Nemci naj bi pomislili, kaj bi bilo z
nami ko bi se avstrijski katoličani združili z
našimi. Adijo luteranska večina v državnem
parlamentu. — Naj pride še Dunaj pod nem-
ški klobuk, adijo naš Berlin. — Ne, to ne
sme biti in ne bode nikoli. —

Seveda dragi moji, da naš Bizmark go-
vori in si želi le take Avstrije — v kateri
ima nemški jezik in nemški želez prvo in
zadnjo besedo. — V avstrijski uri mora biti
na vse večne čase nemški „cager“. Da bi pa
Avstrija kedaj postala slovanska to si niti
sanjati ne smemo, — ker to je nezmisel, to
bi bil grob Nemčije. —

Tudi grof Taaffe je skušal nekaj pri-
dobiti Fran Jožefa za češko krono — ali jaz
Bizmark, vseomogočni na tej zemlji — sem
dal svoj „svarilni glas“ od sebe. Ker češka
krona na glavi Frana Josipa bi bil začetek
neznanskih posledic. — On se teh nevarnih
eksperimentov ne bode lotil — vam zago-
tovim. —

Bizmark ima pa vendar še toliko priza-
nesljivosti, da dopušča, naj bi se tudi Slo-
vanom dovolilo govoriti „za ognjiščem“ v
maternem jeziku in še celo šole bi jim pri-
voščil; a seveda le s tem pogojem, da bi
nosila Avstrija o delavnikih in praznikih samo
nemško srajco. Na vsaki stezi, ki pelje čez
državno mejo, bi moral stati nemški dvo-
glavi odler. —

Na javnih poslopih ne bi smel šopiriti
se drugi jezik kakor nemški. — To se pravi
Bizmark je želel obstoj Avstrije a samo in
edino v nemških hlačah za vse večne čase.
Ako bi hoteli Slovani Avstrijo poslovaniti,
bodo prej pisali patru Bizmarku na oni svet
za dovoljenje. Toda slovanska zgodovina ima
svoja pota, katero noben meč ne ustavi.

Življenja sladkost.

Pravo življenje svetá iz srečne ljubezni,
To-le življenje, to res daje trpljenje samo!
Ali če združiš, sobrat, s trpljenjem ljubezen
presveto,
Dragi, li ne udobiš právo življenja sladkost.

Sprava kje si?

Odkritosrčna „sprava“ med *narodno* in *narodno* stranko na Kranjskem plačuje nemškemu gledališču žaljive predstave proti Slovencem v beli Ljubljani letnih 6000 gld. podpore.

Kritik.

Kritik se na vse pisatelje ozira,
Knjige njihove skrbno prebira,
Vse moči napenja trudi se in trudi,
Da bi kje iztaknil kak pogrešek ljudi;
Če ne najde nič — globoko se začudi,
Togotí se ter z ušesi ježno miga,
Da njegova ni ta lepa, zlata knjiga.

Zložil Vitor Luto.

Srce-pumpa.

Na neki višji dekliški šoli je predaval stari gospod profesor navzočim učenkam o notranjih organih človeškega telesa. Razloživši pomen raznih organov, pride tudi do srca in pravi: „Moje dame! Jeden najvažnejših delov človeškega telesa je *naše srce*, brez katerega bi mi ne mogli živeti. Ako srce preneha bítí je z nam proč. Srce posreduje tok krvi po telesu, jemlje kri in jo zopet odpošilja, radi česar ga prav lahko imenujemo *pumpo* (sesalko).“

Med navzočimi učenkami navstalo je po teh besedah gospoda profesorja pravo iznenadenje. Jedna izmed njih se ohrabri in reče: „Ali gospod profesor, to bi se vendar ne strinjalo, ako bi kdo rekel: ti še ne poznaš moje pumpe — ali ti si mi v mojo pumpo utisnjen — ali moj pumpno ljubljén — ali moj pumpelček“. Videvši korajžo prve, se še druge učenke ohrabrijó ter zopet druga pravi: „Gospod profesor, kako bi se to slišalo: *pumpa*, moja *pumpa*, zakaj si tako žalostna — ali če bi se bojazljivcu reklo: *pumpa* mu je v hlače padla — ali polastil se je njene *pumpe* — ali moja *pumpa* je rajsko vesela.“ Tretja zopet pravi: „No, kaj bi pa bilo pri kvartanju, kaj si zaigral? odgovor bi bil: *pumpo*. Kaj je „adout“ (briškola) „*pumpa*“, *pumpin-fant*, *pumpina-dama*, *pumpin-kralj*.“ Zopet jedna se oglasi in pravi: ako bi jaz bila bolna na srcu in bi me zdravnik vprašal kaj me boli pa bi mu odgovorila: *pumpino* napako imam — ali pa bi ženin nevesti pisal: misliti si moraš, kako moja *pumpa* po tvoji *pumpi* hrepeni — ali pri poroki bi se reklo: dve *pumpi* sti se zvezali — ali pa bi kdo kaj slišal in bi to pozneje pripovedoval ter zaključil z besedami: tako mi je bilo, ko sem to slišal, kakor da bi me z nožem v *pumpo*

zabodel — ali pa bi katera dama rekla: moja *pumpa* je polna — ali pa bi kateri dobitnik umrl in duhovnik bi pri nagrobnem govoru izrekel besede: bil je zelo dobro *pumpen*, njegova *pumpa* je sicer nehala bítí, njegova dobra dela pa bodo ostala kakor spomenik itd. — Ali pa bi se reklo, ta je *trdopumpen*, ona dama je tako mehkopumpna, da se precej v jok spusti — ali pa ta ženska je ozkopumpna — ali ona dama ima pumpne počutke — ali pa ona reva je pripovedovala z okrvavljeno pumpo*.

Na to je bil gospod profesor s pumpami vseh pričujočih gospic pumpno naprošen, naj preklice prej izrečene besede, kar je tudi po kratkih pumpnih besedah velikopumpno storil. Zatorej se imenuje odslej zopet srce, kakor se je imenovalo prej. Izraz *pumpo* pa bodo rabili odslej kakor doslej le oni, ki so poslali finančnega ministra na dopust, pa se jim je zgubil, zategadelj bodo *pumpali*.

A moja pumpna bralka kakor tudi bralec bodita iz vse moje pumpe prav pumpno pozdravljena

V prodajalnici.

Dajte mi 50 nč. jezika, ali ne tistega „del dulce si“ nego svijskega, je boljši.

Pesem od kovača.

Štajerska narodna.

Kovač si je zažgal tobák
In v hišo skočil je mačák.

Pa baba mu je skuhala
Koruznih žgancev piskra dva.

Na strehi je zapel kokot
In v hišo stopil je gospod.

Pa kdo ste velki vi gospod?
Ja jaz sem tisti „poštni pot“!

Prinesem pismo z Marpruga
Od vašega študentca!

Kaj?! pismo od mojega Južeka?
Mercina, nič mi ne velja!

Desetak pa že 'meti če!
Ker vé, da oddal sem žrebé.

Oj čakaj ti krvavi sin,
Naj v roke tebe jaz dobim.

Še jutro pojdem v Marprug sam
Desetak ti po plehah dam!

Oj, dobro jutro! otec moj!
Ste prišli gledat za meno.

Kak mamki se doma godi,
Ste penéz kaj prinesli mi!

Od penéz mi ne zini več,
Da ti ne zdrobim s palco pleč.

Zdaj pojdi z menoj marš demov
Boš dober za kovačnico.

Raztrgal si že dosti hlač
Pa nemški še ne znaš, mrtvač.

Domu pa iti več nečem
Še rajši pa k soldatom grem.

Moj zlati Južek jojmene,
K vojakom, le k vojakom ne!

Jaz kolko češ ti penéz dam,
Študiraj le za mešni stan.

Če daste kolko čem imet
Študiral bom še dvajset let.

Tak srečen je pač vsak študent
Če v glavi nima — slame cent.

Bog živi naj študente vse,
Očete in matere.

Bog živi na kaplane vse
Fajmoštre ino kuharce!

V Tržaški loteriji.

V Trstu je neki Slovenec šel v lotarijo, da bi igral tri številke, in ko noter stopi pozdravi seveda po slovensko:

Slovenec: Dober dan!

Lotarist: Bon žorno.

S.: Kje je ta teden stava?

L.: No kapišo slavo! Sprechen Sie deutsch?

S.: Niks taič!

L.: Ma — dunkve, kaj ste ga mislu rečti?

S.: Sem hotel vprašati, kje je ta teden stava?

L.: Na Trieste!

S. išče po žepih stare številke katere je že večkrat igral pa nič zadel.

L.: Katerega numare ga boste igrali?

S.: No — katerega?! Moje!

L.: Ma jest sem ga teu rečti katere numare?

S.: A-a-a, katere? 10, 32 in 50.

L.: Ga boste z ambo?

S.: Koga? mi ni nobeden nič kriv!

L.: Ma no, jest sem ga rečti, če ga boste igrav tudi ambo!

S.: (Jezno) Zapišite tam na vsako nekaj, da grem enkrat proč od tukaj.

Nova špraha!

Čujte in strmite!

Kaker še nobena špraha ni čez noč nastala, tako je nastala naša nova špraha. Sveta dolžnost vsakega je, da se je priuči, ker ni težka za nikogar, samo da ima človek glavo nad ušesi. Ime nove špraha je francosko. Zove se s polnim imenom: *Latovska špraha!*

Le poslušajte!

Li mite lo smote lirji štite,
Li vsite lirji pastite,
Lince vite ladi rate lijemo pite.
Lar kate lamo imate,
Le vse lamo prodate,
La date la zate vince mite lajemo date.

Poslovenjeno:

Mi smo štirji,
Vsi pastirji,
Vince radi pijemo.
Kar imamo,
Vse prodamo,
Da za vince dajemo.

Gotovo je vsakemu znana ta pesem. In kar je še najbolj imenitno: vse se dà v latovski šprahi v obliki pesmi povedati, ker latovska špraha ne pozna proze. Silno koristna je torej, ali prav za prav potrebna in sicer krvavo potrebna za one ljudi, ki se hočejo pečati s pesnimi. Kar po latovski šprahi naj jo vrežejo in kmalu se jim bo vse spremenilo v verz. Tudi to posebnost ima ta najnovejša vseh šprah, da ima vse polno rim, vsaki dve besedi se lahko rimate. Bog daj, da bi imela veliko posnemovalcev. Kako pa se morajo besede staviti in različna pravila — prihodnjic.

Smuk čez vrh.

Mi smo možje....!

Mi smo možje in kot takim pravilno Morale vse bi nam biti pokorno, Tóda narobe je, — žensk preobilno Vodi za nos nas, vladuje osorno.

Vitor Luto.

Ribniški rešetar.

Pršu s'm z Rak'ka proti domu črez trg S. in se ostavil pr T...govih in si poklical četrť vina, da bi zvajdu če buam kaj sũhe ruabe predal ze „bale“ k ohcetam — pa jo bla smola. —

V tist'm trgu je 5 magnatskih sinov, ki so že dolajtn' in b' se vs' rad' ženili samu če b' dobil' nevajste take le: prvič: jaku lajpo, drugič: jaku pridno, tretjič bogato. Iz sije skũšne pa vajm de naj tu moguače, de b' imajla ana al druga vse tje l'atnust'

prov gvišnu ana manjka. — Če je pridna in bogata, naj lajpa. — Če je lajpa in bogata naj gvišnu pridna, in če je lajpa in pridna naj pa bogata —. Iz t'ga rezvidjo ženini, da je narbolj pametno, če o pepelnici ploh dobijo in čakajo, da dobijo svoje neveste z vsejm' 3 čednastimi. Prašaj kje?!!

Pri spovedi.

Spovednik kmetiču: Ali ste kaj grdega naredili postavim s kako ženko?

Kmetič: Da, danes dopoldne sem stranišče kidal, pa mi stara ni hotela iti pomagat, ker ji je preveč smrdelo, moral sem ga torej sam.

Spovednik: Jaz ne mislim tako. Vprašati sem vas hotel, če ste kaj poželjenju svojega mesa stregli.

Kmetič: Saj imam otroke, da mi strežeje. Mesa pa ne jemo veliko, ker smo bolj revni, samo ob nedeljah, pa še takrat skoraj samo kosti, da je le „župa“, ker je hudo za denar.

Tudi laščina nekaj velja.

Možje in ženice, vi gotovo poznate našega Žorža iz Rihemberga. Dobro. Bil je te dni živinjski semenj v Gorici. Tudi naš Žorž je gnal svojo kravo — lepo sivko na prodaj. — Med potoma si je možakar mislil to in ono. Poglejte kako lepo zavite rogove ima, pa to vime, naj le pridejo mešetarji, jim že pokažem kako se z kravo ravna. Danes bode gotovo mnogo lahov na trgu. Če bogda, jo že komu prav pošteno zasmolim; sicer pa kdor jo kupi se ne bode kešal. Obrni sivka, kam lezeš v travo — rada bi se napasla — le potrpi še malo, kmalu smo na sejmu. — Tako in enako je mislil naš Žorž. Lah in mešetarji hodijo po sejmu. Mešetar: Čujte, ta bo za Vas, čalajt se biele vache. To je krava. Žorž, koliko prašate za krava? Poglejte prej živino potem šacajte ali ni vredna 150 gld. — odvrne Žorž. Furlan: Se el diš. Mešetar: Praša 150 gld. — cento c'nkventa gobi. Furlanu se je krava dopadla, bal se je da jo mu kdo drugi ne odnese pred nosom, zato gliha dalje: Mož, daste krava za 130 guldinar. Žorž: Ako imate misel, uzemite jo zadnja beseda, ne več ne manj 145 kebrov. Furlan: vole 140 guldinar. — Mešetar prime oba za roke: velja! — Žorž ki je bil tudi s kupom zadovoljen se hoče še v zadnje laški pobahati in potrdi kup: *Velja! cent un kvaranta!* Furlan: Va ben, tukaj imate kaparo 15 guldinar. Šli so v krčmo, tam je furlan odštel Žoržu *sto en goldinar 40 nov.* Žorž

se brani, pa revež je dal sam besedo v laškem jeziku. In obveljalo je, ali zgubiti dvojno; kaparo ali dati kravo za: cent un kvaranta.

Zakaj in zakaj?

Očetu se je stari polič ubil. Pošlje torej svojega sina po drugega. Prodajalničar mu ga da ter ga vpraša, zakaj ga bo potreboval. Zakaj? vprašs fante. Da! odvrne prodajalec. Zakaj neki, zato, ker se je oni ubil! odgovori in odide domov.

BOLNA ŽABA.

No, Miha, kam se pa tebi danes tako mudi? vpraša krčmar nekega ponedeljka popoldne svojega „znanca“, kateri pa danes ne zmeneč se za njegovo gostilno kar naprej hiti. Miha, videč krčmarja stati na pragu, mu pravi: Veš ko sem šel doli mimo one velike luže pri opekarni, sem slišal tam v vodi jedno žabo strašno vpiti ter sem si mislil, da mora biti gotovo bolna; drugače bi ne vpila tako grdo. Sedaj pa jej grem h konjederki po „arčnij“.

Ko pa krčmar kmalu potem vidi Miho iti že nazaj, ga zopet vpraša, kako da je tako hitro opravil? Miha mu reče: Nisem bil še dospel ni na pol pota, kar se spomnim, da konjederka vsako bolezen le na vodi pozna. Sedaj pa se vrnem k žabi, da mi bode dala vode

Nace in France se prepirata v krčmi, kde da bi znal bolje nemški. Toliko pa znam, pravi Nace, da bi me med Nemci ne mogel prodati. Vržamem, pravi France, saj bi še kupca ne dobil, ker si tako grd.

Karlovski Janez nese koš na hrbtu, pa tako obrnjen, da je dno na vrhu. Na vprašanje, zakaj ima koš tako obrnjen, odgovori: Zato, da me kdo ne vpraša: kaj neseš v košu?

Upnik svojemu dolžniku: Ali bi mi mogel povrniti danes oni denar, ki sem ti ga posodil? Grem namreč jutri na semenj in ga bodem potreboval.

Dolžnik: Pa doma ostani, jaz tudi ne grem.

Sodnik: Vi ste se naučil lepo rokodelstvo, ali Vas ni sram krasti. —

Tat: Gospod sodnik, moje rokodelstvo je boljše od vašega, samo recite Vašim stražam, da me pusté na miru.

„Mir“ in njega čestilci.

Brivčevim čitateljem prinašamo simbolično sliko o mirovnem kongresu v Haagu na Nižezemskem dne 15. maja v tem letu. Čvrsta dojlka pelje „mirovno dete“, katero se je rodilo na Ruskem. Sam beli car Nikolaj II. je duševni oče temu detetu. Pri krstu dobilo je ime „Mir“.

Vsa Evropa se je začudila, ko je iz „svete Rusije“ prišel prvi glas o tem detetu in njega očetu. Evropejske države, ki so takorekoč natlačene z orožjem in smodnikom, niso niti mislili, da bi se znal kedaj roditi „Mir“ svetovni mir kje na zemlji kamo li v Rusiji. In glej čudo! v „barbarski“ Rusiji, iz nepreglednih ruskih planjav in step zašumel je orjaški glas: „Mir se je rodil v nas“. Njega veliki oče, ga je poslal v svet. Ali bode otrok živel in dorasel v svetovno srečo vsem pozemskim narodom in državam je vprašanje časa. Na bližnjem kongresu se pomenijo orožne sile ter razsodijo, bode li „Mir“ dorasel v krepkega fanta.

Brivec mu želi, da bi živel in zmagal v blagor Slovanstvu in človečanstvu.

Časnikarski kongres v Rimu.

Kongresu je predsedoval žid Singer. — Ne smemo zabiti, da je zastopal tržaško časnikarstvo med drugimi tudi *Edinost*, *Novi List*, *Našo Slogo* in *Brivca* gubernator na lesnem trgu žid T. Mayer. Kakor piše sam, govoril je tudi z laškim kraljem, ter mu milostno priporočal tržaške Slovence.

Humbert ga je neki prašal: Čujem, da je vaš „Piccolo“ zelo razširjen list.

Mayer: Maestà, to je res in sem ponosen na to, posebno pa še, ker ga Slovenci kaj radičitajo, raje ko njih liste.

Humbert: Pa vender ste jim tako sovraženi.

Mayer: Maestà, crede che per due soldi io vulti la faccia al nostro benedeto Magistrato per correre dietro ai belli occhi dei Sloveni. Un Mayer non lo farà mai.

Mayer prinese gotovo kako „madajco“ iz Italije.

Pijanček.

Stara mi je naročila naj ji prinesem zajom — ali se bode čudila ko zagleda „mačka“.

Skopuhu na spomenik.

Tu počivaš v zemlji hladni
Zdaj skopuh, denarja gladni;
Vse življenje si nabiral
Blago in ljudi odiral,
Kar pa drugim ti si vzel,
Sam ne bodeš več imel.

Zlatov kup bo kmalu minil,
Kakor prišel je, bo zginil
In zato, ker ti le blago
Bilo je na svetu drago
Kaže spomenika bron:
Tu leži — sto tisoč kron.

Silvester.

Židje znajo!

Židje podpirajo vsako stvar, katera odvrtačuje pozornost na njih rod.

Židje kurijo oni neznosni jezikovni boj, da prepirajoči v tem času pozabijo na velikansko sleparstvo židovstva.

Židje podpirajo najnovejšo gonjo proč od Rima v nemški hlev, da se v tem pozabi na ono židovske sleparije in zapeljivce krščanskih deklet.

Židje netijo ogenj za slučaj, da sti se dve velevlasti v navskrižju, da pride tem bolj gotovo do spopada. In kedar nastane boj delajo najboljši „gšeft“ s špijonažo in kot vojni liferanti.

Židje si želijo vojno, ker dobro vedo, da v tem času nimajo vlade ne časa ne prilike misliti na rešenje „židovskega vprašanja“.

„Kikeriki“.

V Divaški krčmi.

Gregor: Prosem, zakaj nejste naročen na Brivca, ku zmerom kej smešnega pove, kukr anmu oštirju se tu vndr šika.

Krčmar: Na „Zgun“ sm biu napisan ma so zbrisali, na Brivca se bi napisau ma shaja samo dvakrat.

Gregor: Brivec pride trikrat na mesec.

Krčmar: Ma, da bi shajau saj petkrat na mesec potle bi pisau prece punj in pej tudi jest l'hko živim brz Brivca.

Gregor: Ma kukr Vi ku jemate dnarje bga lhko jemo in tudi z vaše šiške te prvi tečejo v kuli d' zvejo kej je nutr kdr pride; jen p'j kukr jest videm, be žihar shajov za Vas desetkrat jen Vi be jemu vselih kosmato brado in slabe telente.

Mica Čika.

Fabrika laških apostelnov.

Ker našim sosedom ne ugajajo slovenski duhovniki, so menda odprli v Kopru fabriko italijanskih apostelnov. Ali ne morda za to, da bodo isti podili nas in naš jezik iz cerkve?

Kje ga dobimo?

Slovenci v Trstu bi tudi radi sezidali si kedaj „Narodni dom“. Kam pojdejo pa po slovenskega restavraterja, ko niti Ljubljanci na vsem Slovenskem niso mogli najti gostilničarja Slovence — za njih „dom“.

Nemogoče.

Janez: Se greš metat, Jote?

Jože: Kar pojdi se, meni se ne zljubi.

Vedno več ima.

Švindeles: Kako je?

Dibeles: Dobro!

Švin.: Imaš, dosti denarja?

Dib.: Zmirom?

Švind.: Kolikrat preoblečeš srajco?

Dib.: Vsak mesec enkrat. (Se razideta).

Leto pozneje.

Švind.: Kako je?

Dib.: Dobro!

Švind.: Imaš dosti denarja?

Dib.: Zmirom.

Švind.: Kolikokrat preoblečeš srajco?

Dib.: Vsakih štirinajst dnij. (Je namreč obogatel) (Se razideta.)

Leto pozneje.

Švind.: Kako je?

Dib.: Dobro!

Švind.: Imaš dosti denarja?

Dib.: Zmirom!

Švind.: Kolikokrat preoblečeš srajco?

Dib.: Vsak teden po enkrat. (Je obogatel spet). (Se razideta.)

Leto pozneje.

Švind.: Kako je?

Dib.: Dobro!

Švind.: Imaš dosti denarja?

Dib.: Zmirom!

Švind.: Kolikokrat preoblečeš srajco?

Dib.: Vsak dan (je obogatel.)

Švind.: Kaj pa, če bi še bolj obogatel, kolikokrat bi se potem preoblekel?

Dib.: Potem bi pa zjutraj, ko vstanem, srajco oblekel in slekel, oblekel in slekel in tako cel dan do večera, ko grem spat!

Smuk čez vrh.

Otroka.

Dva otroka jedla sta rižot,

Zraven pila pridno petijot.

Eden se ga dobro je navlek

Drugi se presneto v jezik spekel.

Izjava. V 8. številu je „Brivec“ prinesel dopis iz Ajdovščine. Ker se pa sploh misli in sumniči, da bi isti dopis pisal Jož. Hrovat, gostilničar isto tam, izjavljamo, da oni dopis smo prijeli iz druge roke, in da omenjeni Hrovatin ni Brivcu poslal nobenega dopisa.

Uredništvo.

DOPISI.

Iz Gor. Vrtojbe. Ali nisi prav nič slišal „otec Brivec“, kakšnega vrlega Džavana imamo mi Vrtojbenci. Na kratko Ti ga opišem in orišem: Kosmat je kakor jež, jezičast je kakor najhujša klepetulja, naroden je kakor najbolj zabiti kmet, ker k njemu prihajajo vsaki dan pisma trgovinska najbolj budih nam zagrizencev pod naslovom: Signor Giovanni . . . g; žepenic ni imel in jih nima Družbe sv. C. in M., kave ravno tako nima od založnika gosp. Jebačina, za slov. stvar ni dal niti vinarja; dobra duša je, da je le malo takih, ker pri njem je zbirališče najmodrejših pijancev in „svetnikov“ žganjepivcev in tistih ki nimajo „borota“ ter jejo in pijejo „na kredo“. Kakor vidiš, brate Brivče, je naš Dževani res imenitna „pršona“. Neki „Vrtojbenčan“ pa ga pere v Soči. Naj ga! Brez zamere!

Modrijan.

Iz Vrhnika. V trgu ki leži med Ljubljano in Logatcem (morebiti je bil Vrhnik) ponudil je pred nekim časom kmetič iz Blatne Brezovce obče znanemu „pravponižnemu“ gostilničarju „Matevžku“ 20 centov sena, cent po 70 nvč. Imenovani gostilničar je bil s kupcem zadovoljen ter reče „porka svet“, kaj ni morda vrejdno (izvleče iz žepa denarnico rekoč) „zakleta duša“ tukaj imaš 50 gl. are.

No ta človek zna v resnici dobro računati, postal bode ščasoma še profesor matematike.

Iz pod Čavna. Predragi Brivče, tukaj je mnogo kosmatinov. Da bodeš pa vedel kam ti je iti pridi kar naravnost v vas „sred sveta“, v kateri se nahaja „Vseučilišče“ lišičje modrosti. Tam poprašaj po glasovitem „botr“ nutetu. On ti bode vse potrebno pojasnil, kje da so oni kosmatini, ker „botr Nute“ zna prav dobro kje stane ta slavna

družba; ko bi pa ne imel ta časa, poprašaj pa po „tinetu“. On pojde kar oborožen s teboj in ti priskrbi v znak spoštovanja še voznika „botra Vinčenča“, brezplačno te zapelje v vas, kjer ti kosmatini prebivajo; zastonj ne boš bril, kajti ti reveži imajo krone prejete „za pot“ k volitvi v Šempas. Pri tej priliki ne pozabi dobro obriti podžupana Tomaža; on je namreč posojal krone za „fruštek“, manj premožnim tudi samo pol krone. Ko bodeš tam, ostrži dobro tudi „morskega palka“ spoznaš ga, ker je visok in koščen možak, žareče mu gledajo v suh obraz zatopljene oči pod katerimi mu čepi mali špičasti nos kateri pa ni znal ta dan opravljati svoje službe, da bi bil zavohal skrivna posojila. Ta zadeva zna priti še v sodne spise v večem spomin. Pa ne vtegnem posameznega opisati, obrni se Gorici do onega, ki šestokrat brez da bi kaj plačal in še posebe naročil, čita sam posamezne časopise; menda se kliče državni pravdnik, ali kaj jaz vem, on ne privošči kadar je kaj vlastnega v katerem časopisu nam čitati najbrže zaradi tega, da se ne pohujšamo, ta je pač skrben. Ta možak ima te kosmatine točno poleg drugih zaradi „kronske vrednosti“ popisane, ne vem zakaj si jih je dal on popisati, saj niso nič kradli. Najbrže si jih je dal popisati, da bode vedel kedo, da so, ker spominske plošče bi višje oblasti ne dopustile vzdati v ono dvorano, kjer so krone služili. Pač čudni so ti ljudje božji, kakor je ravno ta državni pravdnik, on vtika svoj nos povsod mesto, da bi pustil primiru temu „palku“ svoje mreže plesti in v iste krone loviti.

Predno se posloviš od tvojih spremljevalcev „botr Nuteta“ „botra Vinčenča“ in „vorschriftmässig“ oboroženega „Tineta“ iz „sred sveta“, dovolj da jih obriješ, tem ni treba drugega plačila, ker ti trije so tudi za šempaske volitve marsikak brezplačen korak napravili. Ko jih zadene sodni dan, ti hočem že natančneje poročati, kako se jim godi v Jozafatovi dolini.

Pod Čavenski obat.

Iz Polšnika pri Litiji. Dragi Brivec! Prosim Te vljudno pridi enkrat, ko potuješ po Kranjskem, tudi v našo vas, da obriješ nekoliko naše cenilne može. — Ti so ti kaveljni, da jim težko kje najdeš para. Cenijo ti malenkostno škodo tako visoko, da se ti kar ježijo lasje, ko čuješ njihovo izjavo, in hudomušnezi celo trdijo, da na cenitev umejo manj, kot zaec na boben. Pridi torej dragi mi Brivec, prej ko mogoče v naš kraj, da tiste pošteno obriješ in tako zadovoljiš nas, sosebno pa mene udanega ti

Vsevedeža.

Listnica upravnistva

Gosp. V. potrjujemo, da ste plačali naročnino do maja 1900. —

Gospodje blagajniki bralnih društev iz sledečih krajev so naprošeni pomisliti ali so plačali naročnino zadnjih dveh let: Orehek, Tržič, Radeče, Žuzenberg, Cerovo in Solkan. (Dalje prih.)

Opominjamo zopet stare dolžnike na njih dolžnost!

OGLASI.

Edino pravi

Paglianov sirup

kri očiščajoč.

Ne jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj trdke v Florenciji, že leta 1838 — katera sama poseduje izvirni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatljica mora imeti od fabrike depozitiran pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

D.I. ZADNIK

TRST

Trg sv. Ivana 6 (uhod ulica Legna)

Trgovina
manifakturnega blaga
in drobnarije.

Izdelujejo se možke
obleke in perilo, po
meri.

Pri moj tvrdki

Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo

stroji vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi iz kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobroto vsega blaga.
Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta šte. 5.

Mat. Živic, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

5—10

Domača krojačnica

ulica S. Maurizio št. II, II. nadst.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovejšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila. Priporočuje se Tržaškimi in zunanjim Slovincem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Dve sv. Ivanki.

„Kaj maraste Marika, ke jemaste tašne fajne solne z brunela“. — „Ja, sej jih imaste tudi vi lahko — bejšite čedol h Pepetu Krašovcu tam najdeste takšne ku česte. Dobite na zbiru: z brunela, se svetlim pontalom, se žametam spret. Tudi ima rumene škarpete visoke za zvezat in tudi za otroke, černe ali kukar se zbereste“. — Ma či je ta betega? — Kaj ne znaste, saj hodijo vsi naši manderjarski, moški in ženske dol. Dobite ga tam pri cerkvi sv. Petra le prašajte po Pepetu Krašovcu, vsi vam ga pokažejo.

Jožef Stantič

čevljar v Rosariu.

„PRI KRONI“

v ulici Geppa št. 10.

Podpisana naznanja, da je prevzela imenovano gostilno ter se priporoča slavnemu občinstvu. Toči izvrstno pivo, vino istrsko, dalmatinsko in belo. — Kuhinja je vedno preskrbljena z svežimi jedmi.

Za mnogobrojni obisk priporoča se
udana Ana Čepirlo.

Prodajalnica pri sv. Ivanu

št. 336

ima veliko zalogo vsakovrstnih kolonijalnih jestvin kakor: kavo, riž, olje, kis in razne moke in močnata jedila. Drži v zalogi razna manifakturne tkanine za oblačila. — Cene primerne.

Tobakarna. —

Za obilen obisk se priporočuje:

Ana ud. Gašperčič

trgovka.

Domača gostilna.

Podpisani vabi svoje rojake in druge Slovence

v svojo gostilno, v ulici Madonnina št. 29

Poleg gostilne jo tudi vrt za igro na krogle.

Tečil bode dobra vina, vipavska in istrska, kraški teran ter
KOSLERJEVO PIVO.

Rojaki stanujoči pri sv. Jakobu in drugi gostje dobe v moji
gostilni vedno dobro, čedno in točno postrežbo.

Tudi za prigrizek je priskrbljeno. — Priporočuje za obili obisk.

Spoštovanjem Martin Marc gostilničar.

EDINO PRAVI PAGLIANOV SIRUP

ki čisti kri.

OPOMIN v interesu lastnega zdravja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po *prof. Girolamo Pagliano iz Florencije* (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša *drznostjo slepariti občinstvo*, češ, da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrda *Girolamo Pagliano v Florencij*, ponudi **10 tisoč lir** vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa *Ernest* nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdo *Girolamo Pagliano v Florencij Via Pandolfi 18*. Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — *na svillo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdo Girolamo Pagliano*. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

Usojam si slavnemu občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. odajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzajem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. *morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje*, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopoljšem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Domača slovenska gostilna

Fran Valetič

v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko in okoličansko vino.

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. —

Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim.

Postrežba točna. Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani Fran Valetič, krčmar.

Prodajalnica jestvin

VEKOSLAV PEČENKO

Ulica Commerciale št. 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obliži moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka sveče, frank itd.,

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča udani

2—2 **Vekoslav Pečenko, trgovec.**

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrda

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerki)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Rusko-slovenski slovar

sestavil Hostnik, izdala

GORIŠKA TISKARNA A. GABERŠČEK

v Gorici.

Stane samo **3 krone**

Slovenska mladina, ki želiš čitati ruske duševne velikane v izvorniku, in si tako nasrkati slovanskega duha, segaj pr. dno po ruski slovnici, katera obsega slovnico-slovarček in berilo.

V „Goriški Tiskarni“ **A. Gabršček**

V GORICI

izšel je ravnokar

BEN-HUR

sloveči roman iz časih Kristusovih

Cena mu je: 1.20, po pošti gld 1.30,

Naročila je pošiljati naravnost na tiskarno.

Svoji k svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu svojo bogato založeno *pekarijo-prodajalnico*. — Postreže se vsaki čas s svežim kruhom po navadnih cenah; *prodajalcem, krčmarjem, gostilničarjem in odjemalcem* na debelo ustreže točno s primernim odbitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Razun kruha, dobi se v prodajalnici *vseh vrst moke* — domače pečivo — razne sladkarije in *pristno domače maslo*. — Sprejema v peko domači kruh, gibanice in kar kdo želi; vse po *nizkih cenah*. **Pekarija je v ulici Stadion št. 20**, odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. — Priporoča se posebno našim slovenskim materam in njih hčerkam, da ga pogosto obiščejo.

udani **Jakob Perharc**, lastnik.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme v svoje prostore vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bode zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo na željo gosta.

Da bolje ustrežem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno, zdravo in ceno. Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“

Ulica Ghenga šte. 7.

Lastnik in izdajatelj **Miloš Kamuščič**, urednik: **Ivan Dolenc**. — Tiskarna Dolenc (Fran Polič) Trst.

Prihodnja šte. izide dne 20. aprila zvečer.